

nan a Nemzeti Színházhoz nevezték ki. 1918-ban világítási felügyelő, 1922-ben szinpadai felügyelőnek léptették elő. Találmányai: 1. Ujrendszerű, árnyéknélküli világítás, 2. Villamos puska (a szinpadon előforduló lövések biztosítására, villannyal történik a lövés, ez a találmánya 100%-ig biztonságot nyújt.) 3. A rezkeszes menyezeti- és rivalda-világítást tökéletesítette és az ő kezdeményezésére először a Nemzeti Színháznál alkalmazták teljes sikerrel. Azóta az összes modern színházaknál követik ezt a világítási metódust.

Widmár Erzsébet, világhírű koloratúraénekesnő, Nádayné nővére, sz. 1856 okt. 24.-én. A Szini Tanoda végeztével Bécsben, Marchesi Matildnál tökéletesítette énektudását. Szerződést először a Népszínháznál kapott: 1876 ápr. havában lépett fel „A 3 csőrű kacsa”-ban; többnyire Lecq-operettek hősnőit alakította: „Kis doktor”, „Angot asszony leánya”, „Cosiqui” (Blahánéval változtatva), „Pétaud király udvara” — ez Delibes-nek kis remeke —, „Kis menyecske”, amelyben 1877 okt. 9.-én búcsúzott. Szűk volt ez a keret szép képességeinek; Milánóba ment, itteni sikerére 1880-ban délamerikai opera-turnéra szerződött; főbb szerepei: Borgia Lucrezia (címszerep), Leonora (Troubadour), Gilda (Rigoletto), Margareta (Faust), stb. — Montevideóban Carlos E. Bouton nevévé lett s a szinpadtól visszavonult.

Wilt Mária, minden idők legnagyobb énekesnőinek egyike, szoprán, sz. 1833 jan. 30.-án, Bécsben, megh. 1891 szept. 24.-én, u. o. Liebenthaler-leány volt, hatalmas termetű bécsi szépség. Korán ment nőül Wilt Ferenc bécsi főmérnökhöz, kivel később meghasonlott. A zongorajátékban virtuóz lett; első énektanára, Kunt Károly, nem jósolt neki semmi jövőt, a tanulást abbahagyta; azután öt éven át makacs mellbaj is kínozta W.-t. De mikor ezt kiheverte: hangja oly szépséggel s erővel és akkora terjedelemben csendült fel újra, hogy Herbeck János udv. operai karnagy biztatására újból tanuláshoz fogott: Gänsbacher Jó-

zsef tökéletes, nagy művésznővé képezte ki. Előbb hangversenyeken aratott sikereket, 1865-ben Grazban, mint Donna Anna („Don Juan”) lépett szinpadra. Nagy sikereinek tanui lettek 1866 máj. 1. óta London, Angol-, Francia- és Spanyolország, Amerika, novemb. Velence és Milano szinpadai; a bécsi udv. opera 1867-ben primadonnául szerződtette, s W. már 1869-ben a kamaraénekesnői címet nyerte. 1878-ban családja viszálykódása miatt vált meg a bécsi operától, Lipcsében énekelt és igen sokat Budapesten: Nemzeti Színházunkban 1879 szept. 16.-án mint Norma mutatkozott be s noha szépsége már elhervadt és termete túlfejlett: gyönyörű hangjával, remek koloratúrájával (a magas f”-ig) és mély érzésével olyan diadalt aratott, mely méltó volt a nagy művésznő híréhez és tíz éven át sűrűn vonzotta mindig a legnagyobb közönséget. A M. Kir. Operaházban 1885 óta 53-szor lépett fel, 1889 febr. 28.-án búcsúzott tőlünk, mint Szilágyi Erzsébet (Hunyadi László), ugyanoly ragyogó művészettel, mint a minővel mindig gyönyörködött. Főbb szerepei voltak még: Melinda (Bánk bán), Sulamith (Sába királynője), Borgia Lucrezia (címszerep), Alice (Ördög Róbert), Berta (A próféta), Valentine (A hugenották), Leonóra (A troubadour), Aida (címszerep). De filharmóniai hangversenyeken Ophéliát, Izoldát, Brünnhildát is énekelte. — A nagy művésznő Operánk tiszteletbeli tagja lett. Halála tragikus volt: végzetes öregkori szerelmében levetette magát a negyedik emeletről... Végrendeletében 5000 forintot hagyományozott a Nemzeti Színház és a M. Kir. Operaház nyugdíjintézetének. (Kereszty István.)

Wirth Sári, színésznő, sz. 1897-ben, Besztercebányán. Iskoláit Budapesten járta, majd Rákosi Szidi színiiskoláját végezte. Működött Szegeden, Szabadkán, Debrecenben, majd a Belvárosi Színház tagja is volt. A naiva szerepkörben szép sikerei voltak.

Wister Ernő, a Vígszínház adminisztratív igazgatója, sz. 1872-ben, Vágújhelyen, — megh. 1929 szept. havában,